

Dosarul nr. 1a-2193/19
Buiucani)
1-19068757-02-1a-25112019
Cojocari

Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul
Judecător: Elena

D E C I Z I E
În numele Legii
/dispozitiv/

18 februarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău

Având în componența sa:

Președintele ședinței, judecător:

Iurie Iordan

Judecători:

Alexandru Gafton și Silvia Gîrbu

Grefier

Cristina Său

Cu participarea:

Procurorului

Călugăreanu Vitalie

Avocatului

Elic Djulanschi

Inculpatului

Au examinat în ședință deschisă în ordine de apel, apelul procurorului în Procuratura mun. Chișinău, oficiu Buiucani, Ciuperca Ștefan declarat împotriva sentinței Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani din 24.10.2019, în cauza penală întru acuzarea lui:

*****, născut la *****, IDNP *****, domiciliat mun. *****, studii superioare incomplete, căsătorit, la întreținere un copil minor, neangajat oficial în câmpul muncii, cetățean al Republicii Moldova, fără antecedente penale , -
în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.26, 236 alin.(1) Cod Penal.

În conformitate cu art.415, alin.(1), pct.1, lit. c), pct. 2; 417-419 Cod procedură penală, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău,-

D E C I D E:

Respinge ca nefondat apelul procurorului și menține fără modificări sentința Judecătoria Chișinău, (sediul Buiucani) din 24.10.2019, privindu-l pe *****.

Decizia este executorie din momentul pronunțării, însă poate fi atacată cu recurs în Curtea Supremă de Justiție a RM in termen de 30 zile.

Pronunțarea publică a deciziei motivate la 17.03.2020, ora 14.00.

Președintele ședinței:

Judecători:

*Dosarul nr. 1a-2193/19
Buiucani)*

*1-19068757-02-1a-25112019
Cojocari*

Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul

Judecător: Elena

DECIZIE
În numele Legii

18 februarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău

Având în componența sa:

Președintele ședinței, judecător:

Iurie Iordan

Judecători:

Alexandru Gafton și Silvia Gîrbu

Grefier

Cristina Său

Cu participarea:

Procurorului

Călugăreanu Vitalie

Avocatului

Elic Djulanschi

Inculpatului

Au examinat în ședință deschisă în ordine de apel, apelul procurorului în Procuratura mun. Chișinău, oficiu Buiucani, Ciuperca Ștefan declarat împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 24.10.2019, în cauza penală întru acuzarea lui:

*****, născut la *****, IDNP *****, domiciliat mun. *****, studii superioare incomplete, căsătorit, la întreținere un copil minor, neangajat oficial în câmpul muncii, cetățean al Republicii Moldova, fără antecedente penale , -

în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.26, 236 alin.(1) Cod Penal.

Cauza penală s-a aflat pe rolul:

- Primei instanțe de pe data de 23.01.2019 până la data de 24.10.2019

- Instanței de apel de pe data de 25.11.2019 până la data de 18.02.2020

Procedura de citare a fost respectată

Audiind opiniile participanților la proces, examinând materialele cauzei prin prisma argumentelor apelului, verificând legalitatea actului contestat, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău, -

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 24.10.2019, ***** a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.26, 236 alin. (1) Cod penal și i s-a stabilit o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani și 4 (patru) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal, s-a suspendat condiționat executarea pedepsei închisorii, aplicată inculpatului pe un termen de probă de 2 (doi) ani.

S-a obligat ***** de a nu-și schimbe domiciliu permanent, fără consimțământul organului de stat specializat, care exercită controlul asupra comportamentului condamnatului.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, *****, având scopul punerii în circulație a semnelor bănești false, în luna mai a anului 2014, a obținut de la o persoană necunoscută o bancnotă de 20 euro falsă cu nr. de serie S42244920418 după care, știind cu certitudine că aceasta nu este veridică, în vederea ulterioarei realizări a acesteia, a pus-o separat într-un plic împreună cu bancnotele mijloacelor bănești moldovenesti. Ulterior, continuuînd intențiile sale infracționale, la 19 mai 2014, aproximativ la ora 11.00, *****, conducînd microbuzul de model „Mercedes Sprinter” cu n/î PB 3343PA, la stația de alimentare „Petrol” din Lormanje, direcția spre Mursca Sobota, Republica Slovenia, a fost oprit de către colaboratorii de poliție, care, în urma controlului efectuat, au depistat și au ridicat de la acesta bancnota nominalizată falsă, fiind astfel imposibilă realizarea intenției sale pînă la capăt. În conformitate cu concluziile raportului de expertiză cu opinia nr. 233- 2907/2014/2(2P505-11) din 20.06.2014, bancnotă de 20 euro cu numărul de serie S42244920418 este contrafăcută prin procesul de imprimare offset, indicativul falsului fiind EUA0020 P00002e.

*Astfel, prin acțiunile sale intenționate ***** a comis infracțiunea prevăzută de art.26, 236 alin.(1) Cod Penal, individualizată prin „crearea intenționată de condiții pentru punerea în circulație a semnelor bănești (bancnotelor emise de organul autorizat al unui stat străin sau al unei uniuni monetare de state străine), false, utilizate pentru efectuarea plăților dacă, din cauze independente de voința făptuitorului, infracțiunea nu și-a produs efectul.”*

Cauza a fost examinată în baza probelor administrate la faza de urmărire penală în baza art.364¹ Cod de procedură penală.

3. **Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de fond, procurorul în Procuratura mun. Chișinău, oficiul Buiucani, Ciuperca Ștefan** a declarat apel, prin care solicită casarea sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 24.10.2019, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să-l recunoască culpabil pe ***** în baza prevederilor art.26, 236 alin.(1) Cod Penal

Cod penal, cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani 4 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semieînchis.

În motivarea apelului, acuzatorul de stat a indicat că, la adoptarea sentinței instanța de fond a admis o apreciere eronată și detașată de principiile generale ale procesului penal, inclusiv scopul legii penale, a circumstanțelor importante pentru individualizarea pedepsei penale, în acest sens interpretînd extensiv și devaforabil atît normele Codului de procedură penală cît și normele Codului penal, fapt ce a adus la aplicarea unei pedepse non privative de libertate. Au fost cercetate probe suficiente cu referire la individualizarea pedepsei penale față de inculpatul *****, însă pe cale de consecință, din alte careva motive, instanța a reținut necesitatea aplicării unei pedepsei non privative de libertate în temeiul art.90 Cod penal al RM.

În contextul enunțat, consideră că instanța urma a reține și scopurile pedepsei penale, care sînt indicate la alineatul 2, articolul 61, Cod Penal - *corectarea condamnatului*. Pedepsa penală se aplică nu pentru a cauza suferințe fizice condamnatului sau să-i înjosească demnitatea, ci pentru a-i schimba concepțiile și convingerile greșite care l-au influențat în vederea comiterii infracțiunii și pentru a-i educa stima față de normele scrise și nescrise ale societății. Un alt scop este evidențiat ca fiind - *prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni de către condamnat*. Acest scop este atins prin corectarea și reeducarea condamnatului, care, după ce va executa pedeapsa, nu va urma din nou calea infracțională, prevenirea generală a infracțiunilor, adică, prevenirea săvîrșirii infracțiunilor din partea altor persoane decît cele condamnate. Acesta se realizează prin amenințarea cu pedeapsa.

Astfel, simpla conștientizare de către justițiabil a faptului că pentru săvîrșirea oricărei infracțiuni se aplică inevitabil o pedeapsă, contribuie la prevenirea săvîrșirii infracțiunilor de către persoanele predispuse, apreciind în cumul și comportamentul inculpatului în proces. Atîta timp cît justițiabilului ca rezultat al săvîrșirii infracțiunii prevăzute de art.26, 236 alin.(1) Cod Penal, i-a fost aplicată o pedeapsă sub formă de închisoare cu aplicarea art.90 Cod penal, nu se poate vorbi că el a conștientizat rolul lui negativ în societate.

Acuzarea critică hotărîrea instanței judecătorești sub aspectul blîndeței pedepsei, din motiv că instanța la aplicarea art. 90 Cod penal, a ignorat principiul individualizării pedepsei.

4. Conform art. 402 alin.(1) Cod de Procedură Penală, termenul de apel este de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale, dacă legea nu dispune altfel.

În acest context se indică și pct. 6.1 al Hotărîrii Plenului Curții Supreme de Justiție nr.22 din 12.12.2005 cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel în care se reiterează că pentru părțile care au fost prezente la pronunțarea hotărîrii termenul curge de la pronunțare. În cazul cînd acestea au

lipsit sau redactarea hotărârii a fost amânată - de la data comunicării în scris despre redactarea sentinței.

Raportînd normele legale precitate la circumstanțele speței, Colegiul Penal consideră apelul declarat de procurorul în Procuratura mun. Chișinău, oficiu Buiucani, Ciuperca Ștefan, ca fiind depus în termen, luînd în considerație că sentința Judecătoreiei Chișinău, sediul Buiucani, a fost pronunțată public la data de 24.10.2019 /f.d.129-132/, iar cererea de apel a fost depusă pe data de 06.11.2019 /f.d.137-139/, ceea ce se atestă prin ștampila aplicată de instanța de judecată.

5. În ședința Curții de Apel Chișinău, **acuzatorul de stat Călugăreanu Vitalie** a solicitat admiterea apelului procurorului în Procuratura mun. Chișinău, oficiu Buiucani, Ciuperca Ștefan din motivele indicate.

În ședința instanței de apel, **inculpatul ******* a solicitat respingerea apelului declarat de acuzatorul de stat, totodată relatînd că susține declarațiile date în instanța de fond, a recunoscut vina și probele administrate.

În ședința instanței de apel, **avocatul inculpatului Dljanschi Elic** a solicitat respingerea apelului declarat acuzatorul de stat ca fiind neîntemeiat, cu menținerea sentinței primei instanțe.

6. Audiind participanții la proces, cercetînd probele administrate de instanța de fond și apreciindu-le din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, verificînd legalitatea și temeinicia hotărârii atacate a primei instanțe în raport cu motivele apelurilor declarate, călăuzindu-se de intima convingere, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău ajunge la concluzia de a respinge apelul procurorului declarat împotriva sentinței Judecătoreiei Chișinău, sediul Buiucani din 24.10.2019, ca fiind nefondat, reieșind din următoarele considerente.

7. În conformitate cu art. 400 alin. (1) Cod procedură penală, sentințele pot fi atacate cu apel în vederea unei noi judecări în fapt și în drept a cauzei, cu excepția sentințelor pronunțate de către instanțele judecătorești privind infracțiunile pentru a căror săvârșire legea prevede exclusiv pedeapsă non-privativă de libertate.

Conform art. 414 Cod de procedură penală, (1) Instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. (2) Instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal.

Potrivit art. 415 alin. (1), pct. 1), lit. c) Cod de procedură penală, (1) *Instanța de apel, judecînd cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: 1) respinge apelul, menținînd hotărârea atacată, dacă: c) apelul este nefondat.*

8. Potrivit recomandărilor Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 22 din 12 decembrie 2005, cu privire la practica judiciară despre judecarea cauzelor

penale în ordine de apel, chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel sunt; dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea este corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual penal, administrativ, ori civil sunt aplicate corect.

Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Nepronunțarea instanței asupra tuturor motivelor invocate echivalează cu nerezolvarea fondului cauzei în apel.

Soluția de respingere a apelului ca fiind nefondat se adoptă însă numai după examinarea sub toate aspectele a hotărârii pronunțate de prima instanță dacă se ajunge la concluzia că, hotărârea este legală și întemeiată.

9. Colegiul penal reține, că cauza penală în prima instanță a fost judecată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, conform prevederilor art. 364¹ Cod procedură penală, în baza cererii scrise personal de inculpat, acceptată prin încheierea protocolară a instanței de judecată din 21.10.2019 /f.d.126-127/.

Astfel, fiind audiat în ședința instanței de fond și avertizat pentru darea mărturiilor false, conform art. 312 Cod penal, inculpatul ***** a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu, a acceptat examinarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 364¹ Cod procedură penală și nu a solicitat administrarea de probe noi.

Analizând materialele cauzei, în raport cu normele relevante la caz, Colegiul penal constată că, instanța de fond a îndeplinit strict cerințele dispozițiilor art. 364¹ alin. (1) Cod de procedură penală, opțiunea primei instanțe privind judecarea cauzei potrivit procedurii enunțate, nu a fost viciată, în cadrul urmăririi penale n-au fost încălcate normele imperative din Codul de procedură penală, fapt ce condiționează concluzia că instanța de apel nu este în drept a reține o altă situație de fapt decât cea reținută în rechizitoriu și de către prima instanță.

10. Astfel, la caz se constată, că instanța de fond a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate în faza de urmărire penală, acceptate de inculpat, o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului ***** în baza art.26, 236 alin.(1) Cod Penal, după indici calificativi – *crearea intenționată de condiții pentru punerea în circulație a semnelor bănești (bancnotelor emise de organul autorizat al unui stat străin sau al unei uniuni monetare de state străine), false, utilizate pentru efectuarea plăților dacă, din cauze independente de voința făptuitorului, infracțiunea nu și-a produs efectul.*

Inculpatul ***** fiind audiat în instanța de fond, *verificate prin citire în instanța de apel*, vina în comiterea infracțiunii incriminate a recunoscut integral și a explicat că, în anul 2014 data nu o ține minte, se întorcea din Italia, fiind la

volanul microbusului. Avea cu el coletele și banii pe care oamenii îi trimit acasă. În Slovenia a fost supus unui control în rezultatul căruia au fost verificați banii și plicurile la o mașină specială. Doar acei 20 de euro s-au găsit falși. După aceasta rutiera a ramas acolo la stația de alimentare dar el a fost dus în oraș la Morscaia Subota în Slovenia. Când i s-a adus un translator i s-a spus să explice de unde și cum vine. A explicat că acea sunt banii din Italia trimiși acasă. La fel a fost întrebat de ce bancnota de 20 de euro era pusă separat cu acei moldovenești. A comunicat că acei bani nu erau ai săi ci a oamenilor care i-au trimis acasă, la care i s-a zis că odată ce au fost luați de la el din borsetă înseamnă că sunt ai săi. Ulterior a fost eliberat după care s-a dus la rutieră. Dacă ar fi fost în decursul a jumătate de an, putea să verifice conform registrului cui îi aparțineau banii, sau poate mai ținea minte, însă a trecut mult timp și nu a mai făcut aceasta. Menționează că din anul 2014 până în prezent circulă și prin Italia și Slovenia și nu a avut careva obstacole. De cele comise sincer se căiește.

În ședința instanței de apel, **inculpatul ******* a solicitat respingerea apelului declarat de acuzatorul de stat, totodată relatînd că susține declarațiile date în instanța de fond, recunoaște vina și probele administrate.

11. Examinând probatorul administrat, instanța de apel, consideră dovedită în afara dubiilor rezonabile vina inculpatului *** și pe deplin prin următoarea sistemă de probe pertinente, concludente, utile și veridice, care coroborează între ele, cum ar fi:**

- **prin conținutul înscrisului oficial întocmit la depistarea infracțiunii nr. K001513765/D002713513 (3F651-38) 2713512 din 19.5.2014;**

- **prin conținutul procesului verbal întocmit la ridicarea obiectelor nr. K001513765/D002713513 (3F651-38) 6917810 din 19.5.2014** prin care se constată că, în borseta conducătorului auto***** a fost ridicată o bancnotă de 20 euro cu număr și serie S44244920418, cu suspiciunea de falsificare de bani (f.d. 44);

- **prin conținutul raportului de investigare cu opinia nr. 233-2907/2014/2(2P505- 11) din 20.06.2014**, potrivit căruia bancnotă de 20 euro cu numărul de serie S42244920418 este contrafăcută prin procesul de imprimare offset, indicativul falsului fiind EUA0020 P00002e (f.d. 51);

- **prin conținutul tabelului fotografic din 19.5.2014 (f.d. 74-77).**

12. Instanța de apel, examinând probatorul, consideră dovedită indubitabil vina inculpatului ***** privind crearea intenționată de condiții pentru punerea în circulație a semnelor bănești (bancnotelor emise de organul autorizat al unui stat străin sau al unei uniuni monetare de state străine), false, utilizate pentru efectuarea plăților dacă, din cauze independente de voința făptuitorului, infracțiunea nu și-a produs efectul, acțiunile lui just au fost calificate în temeiul art. 26, 236 alin.(1) Cod Penal, iar personalitatea acestuia susceptibilă supusă răspunderii penale.

Astfel, Colegiul penal în conformitate cu prevederile art.27 Cod de procedură penală, verificând probele administrate prin prisma prevederilor art.95 Cod de procedură penală, adică din punct de vedere a admisibilității lor le apreciază ca fiind pertinente concludente și utile, ori în ședință nu s-au stabilit circumstanțe care să indice la admiterea a careva încălcări esențiale, ce ar determina neadmiterea lor.

Colegiul penal reține, că sentința se contestă în partea stabilirii pedepsei, temei pentru a interveni în sentință din oficiu, conform art. 409 alin.(2) Cod procedură penală, lipsește.

13. Cu referire la individualizarea pedepsei inculpatului, Colegiul Penal consideră necesar de respins apelul declarat de procuror, menținând sentința în partea individualizării pedepsei inculpatului, din următoarele considerente.

Colegiul Penal constată că instanța de fond a aplicat inculpatului *****, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.26, 236 alin.(1) Cod Penal, pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani și 4 luni, iar potrivit prevederilor art. 90 Cod penal, s-a dispus suspendarea pedepsei închisorii, pe un termen de probă de 2 ani.

Instanța de fond a considerat, că în privința inculpatului poate fi atins scopul legii penale, aplicând prevederile art.90 Cod penal, învederând lipsa circumstanțelor agravante, personalitatea ultimului, care este căsătorit și are la întreținere un copil minor, fără antecedente penale, s-a căit de cele comise.

Din cele relatate, instanța de judecată just a considerat că, în privința inculpatului ***** este echitabilă aplicarea unei pedepse cu suspendarea condiționată pe un termen de probă de 2 ani.

Așa dar, instanța de fond corect a conchis că o pedeapsă non privativă de libertate este echitabilă la caz, care va atinge scopul legii penale de restabilire a echității sociale, corectare a condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Instanța de apel notează că aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, adică suspendarea condiționată a executării pedepsei nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită condamnaților prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ei este un incident în viața acestora.

În același rând, Colegiul Penal remarcă că în textul art. 90 alin. (1) Cod penal, lexemul „poate”, oferă posibilitatea și nu obligația instanței de judecată de a aplica prevederile acestei norme.

Îndeplinirea condițiilor de lege, poate fi aplicată sau exclusă la orice etapă a procesului penal, pentru înlăturarea erorii admise la etapa anterioară.

În cadrul instituției suspendării condiționate a executării pedepsei instanța după ce realizează individualizarea pedepsei prin determinarea concretă a acesteia în baza criteriilor generale de individualizare, completează acest rezultat printr-un act de individualizare a executării pedepsei.

Suspendarea condiționată este o măsură de individualizare a executării pedepsei numită de către instanțele de judecată prin hotărâre de condamnare de a suspenda pe o perioadă anumită executarea pedepsei aplicate, dacă sunt îndeplinite anumite condiții.

Condițiile privind acordarea suspendării condiționate a executării pedepsei prevăzute de art. 90 Cod penal se referă la: pedeapsa aplicată și natura infracțiunii; circumstanțele cauzei și persoana infractorului; aprecierea instanței că scopul poate fi atins și fără executarea acesteia.

La rândul său, Colegiul Penal constată că la individualizarea pedepsei penale stabilite inculpatului în prezenta speță, instanța de fond a pus accentul și pe personalitatea persoanei vinovate, învederînd și celelalte criterii de individualizare a pedepsei penale, cum ar fi gravitatea infracțiunii săvârșite, influența pedepsei asupra corectării și reeducării vinovatului.

Instanța de fond întemeiat a conchis că infracțiunea în cauză nu a fost consumată din motive ce nu depind de voința acestuia, inculpatul fiind reținut de către colaboratorii de poliție, nu a reușit să pună în circulație bancnota falsă cu valoarea nominală de 20 euro, astfel că, aplicarea unei pedepse cu suspendare, inculpatului reprezintă o individualizare corectă a pedepsei, în raport cu circumstanțele personale ale inculpatului precum și gradul de pericol social al infracțiunii incriminate, întrucât acesta are posibilități de îndreptare și reintegrare socială, pedeapsa în cauză fiind în măsură să conducă la realizarea scopului pedepsei.

14. În această ordine de idei, Colegiul Penal notează că acțiunile inculpatului ***** cuprind elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.26, 236 alin.(1) Cod Penal, infracțiune care în conformitate cu art. 16 Cod Penal se califică ca infracțiune grave și care nu prevede pedepse principale alternative, ci doar pedeapsa principală cu închisoare de la 5 la 10 ani, (sanctiune penală în vigoare la momentul comiterii faptei infracționale).

În conformitate cu prevederile art. 76 Cod penal al RM, în calitate de circumstanțe atenuante în privința inculpatului ***** , instanța de judecată a stabilit căința sinceră.

Potrivit art.77 Cod penal al RM, în calitate de circumstanță agravanta în privința inculpatului ***** , instanța de judecată nu a identificat.

Având în vedere toate împrejurările cauzei, instanța de apel consideră că pedeapsa de 3 ani, 4 luni închisoare, o să convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

În concluzie, Colegiul Penal statuează că pedeapsa stabilită de către instanța de fond cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, suspendând condiționat executarea pedepsei, este echitabilă, întrucât este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor pedepsei penale, cum ar fi restabilirea echității sociale,

corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane. Practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. *De asemenea, o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.*

14. Reieșind din circumstanțele indicate, în conformitate cu art. 415 alin. (1) pct.1), lit.c), Cod procedură penală, Colegiul Penal consideră oportun de a respinge apelul procurorului în Procuratura mun. Chișinău, oficiu Buiucani, Ciuperca Ștefan, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 24.10.2019, ca fiind nefondat, cu menținerea fără modificări a sentinței contestate.

16. În conformitate cu art.415, alin.(1), pct.1, lit. c), pct. 2; 417-419 Cod procedură penală, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău,-

D E C I D E:

Respinge ca nefondat apelul procurorului și menține fără modificări sentința Judecătoriei Chișinău, (sediul Buiucani) din 24.10.2019, privindu-l pe *****.

Decizia este executorie din momentul pronunțării, însă poate fi atacată cu recurs în Curtea Supremă de Justiție a RM în termen de 30 zile.

Pronunțarea publică a deciziei motivate la 17.03.2020, ora 14.00.

Președintele ședinței:

Judecători: